

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/230/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415204108
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415204108.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcov: 1/ M. Y., D.. XX.XX.XXXX, N. C. U. XX, 2/ O. Y., F.. C.Č., D.. XX.XX.XXXX, N. C. U. XX, obaja zastúpení JUDr. Lenkou Balogovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kukučínova 7, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47233516, v konaní o zaplatenie sumy 702,25 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 702,25 eura s 8,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 571,52 eura za obdobie od 27.10.2015 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 433,67 eura, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť zástupcovi žalobcov 1/ a 2/ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 11.11.2015, po jej doplnení na výzvu súdu podaním doručeným súdu dňa 27.01.2016, sa žalobcovia prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhali zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 702,25 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne počítaného zo sumy 17,86 eura od 14.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.05.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.07.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.08.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.09.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.10.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.11.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.02.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.04.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.05.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.06.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.07.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.08.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.09.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.12.2014 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.01.2015 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od 14.04.2015 do zaplatenia, zo sumy 17,86 eura od

14.05.2015 do zaplattenia, zo sumy 17,86 eura od 14.06.2015 do zaplattenia, zo sumy 17,86 eura od 14.07.2015 do zaplattenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že žalobcovia 1/ a 2/ podpísali 05.11.2012 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), v ktorej požiadali žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 600,- eur. Žalovaný poskytnutie úveru v požadovanej výške 600,- eur žalobcom priznal svojim podpisom na ÚZ dňa 12.11.2012. Žalobcovia pri podpise vopred predtlačeneho štandardného formulára ÚZ dňa 05.11.2012 podpísali aj bod 8. - Dohoda o poskytnutí služby. Predmetom tejto dohody bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcom na ich žiadosť po splnení podmienok uvedených v tomto bode „službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru“. Za túto „službu“ sa žalobcovia zaviazali zaplatiť žalovaným dopísanú odplatu vo výške 86,39 eura. Dňa 13.11.2012 žalovaný vložil žalobcom na účet plnenie vo výške 513,61 eura, teda priznaných 600,- eur krátených o 86,39 eura, žalovaným započítaných na istinu, ktorá mala byť podľa zmluvy poskytnutá (600,- eur - 86,39 eura). Žalobcovia sa zaviazali splácať úver v mesačných splátkach vo výške 32,15 eura. Dňa 17.07.2015 žalobcovia požiadali žalovaného o predčasné splatenie úveru. Žalovaný listom z 20.07.2015 oznámil, že výška dlhu pri predčasnom splatení úveru činí 187,06 eura a pozostáva z mimoriadnej splátky v sume 185,61 eura a poplatku za predčasné splatenie úveru v sume 1,45 eura. Žalobcovia uhradili žalovaným vypočítanú sumu prevodom z účtu dňa 27.07.2015. ÚZ ako tzv. typová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a žalobcom z toho dôvodu prináleží ochrana podľa tohto zákona. Poukázali na nasledovné porušenia uvedeného zákona a súvisiacich zákonov:

Žalobcovia ÚZ z 05.11.2012 požiadali žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 600,- eur. Žiadosť vypisoval viazaný finančný agent žalovaného L. H. v rozsahu bodov 1. až 5. a bodu 8. Podľa predtlačeneho pokynu „(nevyplňajte)“ sa bod 6. v ten deň nevypisoval a ÚZ sa posielala žalovanému na posúdenie. Dňa 12.11.2012 obdržali žalobcovia ÚZ podpísanú žalovaným, pričom jej prílohu tvoril list označený ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a splátkový kalendár. Oznámenie obsahovalo konečné podmienky splácania úveru - napr. dátum splatnosti poslednej splátky úveru, či ročnú úrokovú sadzbu v prípade omeškania. Rovnako sa žalobcovia až z priloženého splátkového kalendára dozvedeli o tom, že mesačná splátka 32,15 eura bude započítavaná vo výške 17,86 eura na úrok a vo výške 14,29 eura na istinu. Uvedené informácie žalobcom pri podpise ÚZ neboli známe a tieto položky nie sú ani v obsahu bodov 1. až 5. ÚZ. Vzhľadom na spôsob, akým žalovaný oznámil podmienky poskytnutia úveru, nedostali žalobcovia možnosť zvážiť svoj ďalší záujem o tento úver a boli nútení čerpať ho za podmienok oznámených žalovaným. Popísaný spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy označili za nekalú obchodnú praktiku uvedenú v § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa definovanou ako klamlivé konanie. Rovnaký názor zaujal aj Okresný súd Rožňava v rozsudku zo 16.05.2014 sp. zn. 10C/70/2014. Každá spotrebiteľská zmluva musí obsahovať minimálne náležitosti obsiahnuté v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). Poukázali na § 9 ods. 2 písm. b), d), f), l), p) a aa) ZoSÚ. V ÚZ absentujú z vyššie citovaného ustanovenia nasledovné obligatórne náležitosti: dátum narodenia žalobcov (§ 9 ods. 2 písm. d/); doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti - v celej zmluve sa neuvádza, či sa uzatvára na dobu určitú alebo neurčitú a rovnako nie je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/); okrem výšky a počtu splátok zmluva ďalšie náležitosti uvádzané pod písm. l) neobsahuje; celá úprava úrokovej sadzby podľa § 9 ods. 2 písm. p), pričom za absolútne nekorektný a nezákonný možno považovať postup žalovaného, ktorý výšku úroku z omeškania dopisuje až následne, t. j. po schválení úveru; napriek skutočnosti, že žalobca uzavrel so žalovanými nepochybne zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ, uvedená skutočnosť nie je v celej ÚZ nijakým spôsobom vyjadrená. Samotný názov ÚZ - Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere - rovnako nespĺňa požiadavku obsahu slov „spotrebiteľský úver“ (§ 9 ods. 2 písm. aa), čím sa žalovaný dopustil klamlivej obchodnej praktiky voči spotrebiteľom - žalobcom. S ohľadom na absenciu náležitostí podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovia si preto uplatňujú nárok na vrátenie všetkého, čo plnili nad výšku istiny poskytnutú žalovaným.

Poukazujúc na § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ uviedli, že v ÚZ bod 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur (vyplňte), je uvedená „Predpokladaná RPMN za úver (v %)“ vo výške 70,02 %. V ÚZ bod 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur (nevyplňajte), je uvedená „RPMN za úver (v %)“ vo výške 69,75 %. RPMN pri vstupných údajoch uvedených v bode 6. ÚZ predstavuje 70,02 % a nie 69,75 %, ako žalovaný po schválení žiadosti o úver uviedol. Oba uvedené údaje sú však klamlivé z dôvodu žalovaným požadovanej odplaty za „Dohodu o poskytnutí služby“, ktorú do výslednej výšky RPMN nezapočítal. Požiadavka zahrnutia odmeny za poskytnutie služby do výšky RPMN je vyslovená

aj Krajským súdom v Žiline (rozsudok z 25.06.2015 sp. zn. 10Co/862/2014). Pokiaľ by žalovaný odplatu za poskytnutie služby zahrnul do výpočtu RPMN, predstavovala by jeho výška až 93,02 %. Z uvedeného vyplýva nepochybný záver, že žalovaným „schválená“ výška RPMN 69,75 % nezodpovedá skutočným nákladom za poskytnutý úver.

Žalovaný pri uzatváraní ÚZ neposkytol žalobcom žiadne vysvetlenie k „Dohode o poskytnutí služby“ a bod 8. ÚZ prezentoval len ako potrebný podpísať. Žalobcovia možnosť odložiť tri splátky podľa vyššie uvedenej dohody o poskytnutí služby nevyužili. Zároveň týmto poukazujú na nekalú praktiku žalovaného spočívajúcu v absencii úpravy vrátenia či započítania odplaty pre nevyužití predmetnej „služby“. Podmienku v totožnom znení za neprijateľnú a teda neplatnú považuje aj Krajský súd v Prešove (rozsudok z 27.05.2015 sp. zn. 15Co/70/2015).

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) - nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Podľa štatistických údajov NBS bola priemerná úroková miera úverov z obchodných bánk za úver v III. štvrtroku 2012 so splatnosťou od 1 - 5 rokov vo výške 12,93 %. Žalovaný požadoval úrok z úveru vo výške 70,02 %. Žalobcom ročnú úrokovú sadzbu úveru žalovaný nielen jednostranne vnútil, ale žalobcovia zastávajú názor, že jej výška 70,02 % (aj pri zohľadnení, že sa jedná o nebankový subjekt) predstavuje tzv. civilnú úžeru, ktorá aj keď nie je upravená v slovenskom právnom poriadku, odporuje ustanoveniu § 39 OZ. Žalobcovia týmto poukazujú na to, že aj keby žalovaný splnil požiadavky § 9 ods. 2 písm. b), d), f), l), p) a aa) ZoSÚ, bola by žiadosť/zmluva s odkazom na § 39 OZ v tejto časti absolútne neplatná.

S poukazom na § 9 ods. 9 a § 16 ods. 4 písm. d) ZoSÚ uviedli, že žalovaným poskytnutý úver nepresahoval sumu 10.000,- eur a preto nebol oprávnený požadovať od žalobcov zaplatenie poplatku za predčasné splatenie úveru v sume 1,45 eura.

Porušením ZoSÚ v podstatných náležitostiach zmluvy (bod II. 2.), ako aj uvedením nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa (bod II. 3.) je úver možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako v rozpore s uvedeným zákonom je požadovanie zaplatenia poplatku za predčasné splatenie úveru v sume 1,45 eura.

Žalobcovia do dnešného dňa uhradili žalovanému na základe uzatvorenej žiadosti/zmluvy 1.215,86 eura. Z uvedenej sumy predstavuje poskytnutý úver 513,61 eura. Rozdiel medzi uhradeným plnením zo strany žalobcov a plnením poskytnutým žalovaným vo výške 702,25 eura (1.215,86 eura - 513,61 eura) je bezdôvodným obohatením žalovaného na úkor žalobcov. Listom z 13.10.2015 žalobcovia vyzvali žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný výzvu prevzal 19.10.2015 a dodnes na ňu nereagoval. Uplatnený nárok na zaplatenie istiny 702,25 eura predstavujúcej bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného (z toho úroky 614,41 eura, odplata za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splatnosti splátok 86,39 eura a poplatok za predčasné splatenie úveru 1,45 eura) žiadajú vydať spolu so zákonným ročným úrokom z omeškania 8,75 % z jednotlivých zaplatených splátok úroku.

V podaní z 18.01.2016 zástupca žalobcov uviedol, že žalobcovia si uplatnili nárok predstavujúci bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného v celkovej sume 702,25 eura pozostávajúcej zo štyroch samostatných finančných nárokov (86,39 eura + 1,45 eura + 42,71 eura + 571,52 eura = 702,25 eura). Sumu 86,39 eura žalovaný reálne žalobcom nikdy neposkytol, nakoľko z celkovej výšky úveru 600,- eur, ktorý sa zaviazal poskytnúť žalobcom, ju vopred odpočítal. Úrok z omeškania si žalobcovia zo sumy 86,39 eura neuplatnili. Sumu 1,45 eura žalovaný v liste zo dňa 20.07.2015 označil ako „poplatok za predčasné splatenie úveru“ a z nej si žalobcovia úrok z omeškania neuplatnili. Suma 42,71 eura je matematickým výsledkom rozdielu medzi žalovaným vyčísleným zostatkom úveru 185,61 eura a zostatkom úveru podľa splátkového kalendára 142,90 eura (185,61 eura - 142,90 eura = 42,71 eura). Podľa splátkového kalendára žalobcom ostávalo uhradiť desať splátok na istinu po 14,29 eura, spolu 142,90 eura. Žalovaný v odpovedi na žiadosť žalobcov o predčasné splatenie úveru vypočítal zostatok úveru k 01.08.2015 vo výške 185,61 eura a túto sumu žalobcovia aj zaplatili. Podľa vyššie citovaného ustanovenia však mohol k zostatku úveru zarátať len úrok počítaný od 14.07.2015 do 01.08.2015. Suma 42,71 eura podstatne prevyšuje alikvotnú časť príslušného úroku údajne nesplateného úveru. V prípade, ak by žalobcovia boli povinní podľa § 16 ods. 1 ZoSÚ uhradiť žalovanému úrok vo výške počítanej k dátumu splatenia úveru, mala byť táto suma zreteľne oddelená od sumy predstavujúcej istinu. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ však nebol žalovaný oprávnený požadovať žiadne ďalšie plnenie od žalobcov. Úrok z omeškania zo sumy 42,71 eura si žalobcovia neuplatnili.

Suma 571,52 eura predstavuje žalovaným nezákonne prijatý úrok z úveru vo výške 17,86 eura mesačne od 14.12.2012 každý 14. deň príslušného kalendárneho mesiaca po poslednú splátku uhradenú dňa

14.07.2015. Spolu uhradili žalobcovia na účet žalovaného bez právneho dôvodu 32 x 17,86 eura, čo predstavuje 571,52 eura. Nakoľko sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov, každé plnenie prijaté žalovaným nad rámec splátok na istinu od 14.12.2012 bolo bezdôvodným obohatením. Z uvedeného dôvodu si žalobcovia uplatnili zákonný úrok z omeškania zo sumy 17,86 eura za každé poskytnuté plnenie v príslušnom mesiaci až do zaplatenia. Žalovaný mal ako právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vedieť, že na predtlačenom formulári ÚZ, predkladanej spotrebiteľom paušálne, absentujú zákonom požadované náležitosti. Predkladaním dokumentov, ktoré sú v rozpore so zákonom, vedome a úmyselne zavádzal spotrebiteľov v otázke povinnosti platiť za poskytnutý úver úrok, poplatky či odmenu za dohodu o poskytnutí služby. Výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola učená ako pokus o mimosúdne urovnanie vecí bez vplyvu na počiatok omeškania, nakoľko žalovaný prijal už prvú splátku dňa 14.12.2012 v časti úroku v rozpore so zákonom (podľa § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ). Rovnako je treba mať na zreteli, že žalovaný po celý čas nekonal dobromyseľne, čo sa prejavilo už pri predložení ÚZ žalobcom bez obligatórnych zákonných náležitostí.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo 14.02.2016 k žalobe žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Tvrdenia žalobcov o použití nekalej praktiky pri uzatváraní ÚZ, kedy nemali mať možnosť zväžiť svoj záujem o úver a boli nútení ho čerpať za podmienok oznámených žalovaným, označil za nedôvodné, nakoľko výška úveru, ktorý požadoval žalobca 1/ a výška schváleného úveru, počet a výška splátok boli rovnaké, výška RPMN bola nižšia ako predpokladaná hodnota RPMN (uvádzaná ako informatívny údaj). Prípadný nezáujem o úver mohol žalobca 1/ prejavíť odstúpením od zmluvy v lehote 14 dní (o čom bol informovaný aj pred uzavretím zmluvy v rámci formuláru štandardné európske informácie). Tvrdenia o nezáujme popiera nielen fakt spočívajúci v prijatí úveru, neodstúpení od zmluvy a neprejavení akejkoľvek výhrady, ale aj to, že došlo k pristúpeniu k splátkam zo strany žalobcu 1/. Pojem „nekalej obchodnej praktiky“ v žalobe nie je objektívne zdôvodnený. Uvedený postup uzatvárania zmluvy bol súdom (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014) posúdený ako správny a vedúci k uzavretiu platnej a účinnej zmluve o revolvingovom úvere. V opačnom prípade by uvedený súd asi ťažko mohol konštatovať, že zmluva obsahuje aj všetky zákonom predpísané náležitosti, ak by nebola platne uzavretá. Žalobcovia odvodzujú žalobný nárok z posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov, nakoľko v ÚZ má absentovať náležitosť/náležitosti zmluvy, resp. nedošlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy. Žalobcovia odkazujú na také znenie § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktoré v čase uzavretia ÚZ (t.j. 12.11.2012) nebolo platné a účinné. Podľa znenia uvedeného zákonného ustanovenia neboli náležitosťou zmluvy o revolvingovom úvere údaje o dátume narodenia spotrebiteľa a ani požiadavka, aby názov zmluvy obsahoval slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare. Uvedené náležitosti boli do ZoSÚ doplnené s účinnosťou až od dňa 01.04.2015 (novela zákona č. 373/2014 Z. z.). Podaná žaloba nezohľadňuje obsah ÚZ, ktorá bola medzi účastníkmi konania uzavretá. ÚZ je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na lícnej a aj rubovej strane listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle čl. 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Ustanovenia OZ o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď. Aj podľa právnej praxe „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“ V zmysle uvedeného Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) ale je súčasťou zmluvy ako takej a predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. To, že oznámenie je súčasťou ÚZ a rovnako súčasťou zmluvy sú aj zmluvné dojednania ako jej neoddeliteľná súčasť, potvrdila aj rozhodovacia prax (napr. rozsudok KS v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014). ÚZ obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (na podporu čoho opäť poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166 z 01.10.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 13Co/111/2014-172), kde je uvedené na strane 10: „V súvislosti s týmto ustanovením odvolací súd uzatvára, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky náležitosti nielen v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

ale aj v zmysle § 53 a nasl. OZ a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov...“. ÚZ obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. d) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 12.11.2012. Podľa uvedeného ustanovenia má zmluva obsahovať meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa (čo obsahuje) a aj rodné číslo (ktoré zákon ani nevyžadoval) a tvrdenie žalobcov o chýbajúcej náležitosti podľa tohto ustanovenia v znení účinnom ku dňu uzavretia ÚZ je zavádzajúce a nedôvodné. ÚZ obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 12.11.2012. K tvrdeniu o chýbajúcej náležitosti zmluvy - konečnej splatnosti úveru poukázal na to, keď Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tvorí súčasť zmluvy a zmluvného vzťahu medzi účastníkmi a toto obsahuje konečnú splatnosť vyjadrenú dátumom splatnosti poslednej splátky. Uvedené vyplýva nielen z podstaty daného údaju (t.j. vyjadriť, kedy dôjde k úhrade úveru, teda konečnému splateniu úveru). Výslovne je to dané aj ustanovením čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní ÚZ, podľa ktorého Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi pritom vyjadruje v otázke konečnej splatnosti úveru skutočnosť, ktorá plynie z bodu 6 ÚZ. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tento údaj uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je logickým vyústením údajov uvedených v spomenutých bodoch. Ohľadne údaju o konečnej splatnosti úveru KS v Prešove v rozsudku sp. zn. 13Co/111/2014 uviedol: V zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní (č. I. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. ÚZ obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 12.11.2012. Namietol dôvodnosť tvrdenia, podľa ktorého by ÚZ nemala obsahovať rozčlenenie splátky na časť istiny, úrokov a poplatkov. V prvom rade z dôvodu, kedy splátkový kalendár obsahujúci uvedené údaje, predložili samotní žalobcovia, čím preukázali, že aj uvedená náležitosť bola splnená. Splnenie predmetnej požiadavky je pritom nad rámec zákona, nakoľko v prípade ÚZ a v zmysle ZoSÚ nevyžadovalo rozpisovanie splátky. Požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok úrokov, istiny je potrebné posudzovať s ohľadom na praktický význam a reálnu využiteľnosť daných údajov. Táto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad ÚZ. Význam osobitného rozpisovania jednotlivých položiek súvisí s otázkou plnenia záväzku. Ak sa jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade, ak sa splátkou uhrádza aj istina a úrok nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. V prípadoch, kedy sa istina a úroky uhrádzajú samostatne (teda v iných termínoch splatnosti, s iným počtom splátok), by také rozlišovanie význam malo, z hľadiska spomenutej informovanosti spotrebiteľa, a to práve s ohľadom na okamih splnenia záväzkov. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Opäť poukázal na rozsudok KS v Prešove č. k. 13Co/111/2014. ÚZ obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. p) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 12.11.2012. Uzavretá zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania 8,75 %. Tvrdenia žalobcov o nesprávne uvedenej RPMN je skutkovo a právne nedôvodné. Náklady podľa dohody o poskytnutí služby nemôžu byť v zmysle ZoSÚ súčasťou ani celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a teda ani súčasťou RPMN (ktoré je percentuálnym vyjadrením celkových nákladov). Poukazujúc na § 2 písm. g) ZoSÚ uviedol, že dohoda o poskytnutí služby nie je podmienkou pre získanie úveru a ani pre jeho získanie za ponúkaných podmienok. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia teda nejde o súčasť ani celkových nákladov podľa § 2 písm. g) ZoSÚ a teda ani súčasť výpočtu RPMN.

Za nevierohodné označil tvrdenia žalobcov o Dohode o poskytnutí služby a o ich opodstatnenosti je podľa názoru žalovaného možné pochybovať. Žalobcovia tvrdia, že im nikto dôsledky uzavretia danej dohody nevysvetlil. Už samotný obsah danej dohody popiera ich tvrdenia, kedy z nej vyplýva, čo je jej predmetom, za akých podmienok a akú odplatu. Skutočnosť, že žalobcom bola dohoda známa, potvrdzuje aj ich následné správanie. Po obdržaní sumy úveru po vykonanom započítaní ani neuplatňovali žiadne námietky voči výške vyplatenej sumy, voči uzavretej dohode a ani nevykonali žiadny úkon smerujúci k jej ukončeniu (napríklad formou dohody o jej zrušení). Predmetom dohody o poskytnutí služby je založenie dvoch vzájomných záväzkov - záväzok žiadateľa/dlžníka uhradiť odplatu za získanie zmluvného nároku na odklad splatnosti splátok a záväzok poskytovateľ úveru tento odklad

poskytnúť. Úhrada odplaty - označovaného ako poplatok - sa teda nerealizuje v situácii, kedy žalobca 1/ službu nezískal. Takáto skutočnosť nikde tvrdená nie je. Odplata sa platí za nadobudnutie práva využiť odklad splatnosti splátok. Táto situácia je z právneho hľadiska totožná ako sú akékoľvek iné situácie bežného života. Typickým príkladom je prenumeračná platba, platba, na základe ktorej získava platiaci možnosť využiť nejakú službu (kúpa lístka do divadla zakladá právo využiť možnosť byť prítomný na predstavení). Zo žiadneho ustanovenia regulujúceho spotrebiteľské právne vzťahy a ani tvrdení žalobcu 1/ nevyplýva, kedy by spotrebiteľ nemohol za zakúpenú službu platiť vopred. Aj v prípade dohody ide o rovnakú službu ako je napr. objednanie a ich nevyužívanie, resp. využívanie len niektorých z nich, atď. To zodpovedá aj konceptu a podstate ochrany spotrebiteľa - vytvoriť možnosť na uplatnenie svojich práv a nezhoršovať si postavenie oproti zákonu. Žiadny zákon neupravuje právo na odklad splatnosti splátok. Podporne pritom poukázal na situáciu posudzovanú NS ČR vo veci sp. zn. 33Cdo 1956/2007, v ktorej bolo posudzované tvrdenie, že spotrebiteľ uhradí cenu darčekového poukazu, ktorý keď nevyužije, tak nemá nárok na vrátenie ceny daného poukazu. K tomu súd uviedol: „Je výhradne na kupujúcom darčekového certifikátu (spotrebiteľovi), ako s ním naloží. Nikoho totiž nemožno nútiť, aby zakúpenú vec skonzumoval.“ „Je navyše v možnostiach spotrebiteľa, aby zabránil situácii, ktorá by znamenala výhodu pre žalovanú ako dodávateľa, a to jednoducho tým, že kupón pri nákupe tovaru v dojednanej dobe uplatní, prípadne zabezpečí jeho uplatnenie osobou, ktorá kupón (darčekový certifikát) postúpil (daroval).“ „Ak môže spotrebiteľ elementárnym spôsobom zabrániť tomu, aby došlo k porušeniu rovnováhy práv účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, nemožno mať dojednané podmienky za také, ktoré by ho neprimerane diskriminovali.“ Žiadny predajca (dodávateľ) nemá možnosť ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa, či zakúpenú službu využije alebo nie. Skutočnosť, že Dohoda o poskytnutí služby je na tej istej listine ako samotná ÚZ, ešte neznamená v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. V tejto súvislosti poukázal na § 52a ods. 1 OZ. Pojem „individuálny“ v spotrebiteľskom práve znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť, že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a má právnu povahu individuálneho dojednaní. Ustanovenie bodu 8. ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Táto dohoda je osobitne podpísaná, čo nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dĺžnik podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. Zdôrazňuje to aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu zmluvy. Pojem ochrana spotrebiteľa je zameraný na poskytovanie ochrany v rozsahu priemerného spotrebiteľa. Priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice EP a Rady č. 2005/29), t.j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná, si na základe uvedených okolností je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o úvere, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody. Aj v prípade žalobcu 1/ bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich.

Napadol aj tvrdenie o neplatnosti odplaty pre jej rozpor s § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom k 12.11.2012. K uvedenému dňu bola výška odplaty výslovne regulovaná podľa § 53 ods. 6 OZ. Citujúc uvedené ustanovenie konštatoval, že z tvrdení žalobcov nie je vôbec zrejme, na základe čoho dospeli, že sú rozhodujúce priemerné úrokové sadzby bánk, ak relevantné zákonné ustanovenie hovorí o obvyklej odplate na finančnom trhu. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pritom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov, resp. je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí (Sidak, M. Ďuračinská, M. a kol. Finančné právo. 1 vydanie Bratislava. C.H.Beck. 2012). Za obvyklú odplatu na finančnom trhu je možné považovať priemernú hodnotu, ktorá vyjadruje rovnovážny stav všetkých poskytovaných spotrebiteľských úverov. V období uzavretia ÚZ bola priemerná odplata na úrovni 47,29 %. Hodnota odplaty dohodnutá v ÚZ uvedenú hranicu podstatným spôsobom neprevyšovala.

Za zavádzajúce označil aj tvrdenia o poplatku za predčasné splatenie, keďže zákaz poplatku za predčasné splatenie v zmysle ustanovení citovaných v žalobe platí len pre zmluvy uzavreté od 01.01.2013. Podľa prechodného ustanovenia § 25a ZoSÚ platí, že právne vzťahy vzniknuté pred 01.01.2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov. Prípustnosť poplatku za predčasné splatenie spravuje § 16 ZoSÚ v znení účinnom k 12.11.2013 (v tejto otázke ide o jednotnú prax aj bánk).

Napokon vzniesol k uplatneným nárokom námietku premlčania v rozsahu, v akom si žalobcovia uplatňujú voči žalovanému údajný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žaloba bola v časti nárokov za rok 2012 a 2013 podaná po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty.

Zástupkyňa žalobcov na pojednávaní 23.05.2016 pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania poukázala na to, že k vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného došlo vinou žalovaného, ktorý mal a mohol vedieť o uvedenej skutočnosti. Žalobcovia - spotrebitelia ako slabšia strana sa v danom prípade spoliehali, že im predložená zmluva zo strany žalovaného je v súlade so zákonom. Od žalobcov mala vedomosť, že úver splácali riadne v dohodnutom čase a ak samotný žalovaný oznámil výšku mimoriadnej splátky v takej výške, ako uviedol, vychádzajúc aj zo splátkového kalendára, ktorý bol žalobcom daný, tak vyšiel ten rozsah splatenia, ktorý je uvedený v žalobe.

Žalobca 1/ na uvedenom pojednávaní vypovedal, že so žalovaným uzatváral celkovo 3 zmluvy, lebo mal problémy, mal vedenú exekúciu, čo chcel týmto spôsobom preklenúť. Nadobudol presvedčenie, že niečo nie je v poriadku po tom, ako sa traja z jeho synov, ktorí pracujú v zahraničí, keď sa vrátili domov v júni alebo v júli 2015 a videli zmluvy a povedali mu, že preplatil raz toľko, ako mu bolo dané a dokonca ešte ani nedostal to, čo mu mali vyplatiť ako úver. Synovia mu odporučili, že by mali nájsť niekoho, kto by v tom bližšie poradil a cez internet našli ich terajšiu zástupkyňu. On musel ťažko pracovať. U svojho zamestnávateľa v r. 2010 začínal s hodinovou mzdou 1,85 eura. Dlhو mu trvalo, kým sa prepracoval na terajšiu úroveň a aby ako tak zarobil, musel pracovať aj vyše 200 hodín a tu ho chce takto niekto dobehnúť. Žalobkyňa 2/ opatrovala svoju matku cukrovkárku, ktorá je na vozíku a je slepá. Potom, keď jej mama zomrela, tak sa šla nahlásiť na úrad práce a nedostala nič. Tie peniaze od žalovaného veľmi súrne potreboval a tak ani nevenoval nejako pozornosť tej zmluve. Najprv si myslel, že preplatí to nejakých tých 200,- eur, ale bolo to viac, keď mu potom prišli tie ďalšie papiere.

Žalobkyňa 2/ pridržiavajúc sa výpovede žalobcu 1/ vo výpovedi uviedla, že ani nevie, prečo podpísala tú zmluvu, keď to podpísal žalobca 1/. Úver splácali tak, že niekedy platby dávali na oznámený účet a občas peniaze doniesla manažérke žalovaného, ktorá s nimi robila tú zmluvu. Chceli sa toho čím skôr zbaviť. Do omeškania sa nedostali, lebo sa báli, čo by sa dialo. Keď pri jednej zo zmlúv žalobca 1/ ochorel a mali problém s výškou mesačnej splátky, tak zavolała do spoločnosti, či by im nejako nepomohli a nepočkali určitý čas. Chcela len posun o týždeň. Bolo jej povedané, že to nepripadá do úvahy a že také niečo by prichádzalo do úvahy, keby mali zaplatené dve splátky. Tak to potom radšej načas zaplatili.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok čo do istiny je v celom rozsahu dôvodný, pretože v takejto výške sa žalovaný na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil.

Nebolo medzi účastníkmi sporné, že z dojednanej výšky úveru (600,- eur) žalovaný reálne poukázal na oznámený účet žalobcov sumu 513,61 eura, keď rozdiel - 86,39 eura mala predstavovať „odplata“ podľa „Dohody o poskytnutí služby“ uvedenej v bode 8 ÚZ (Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere). Tiež nebolo sporné, resp. žalovaný nijako nenamietal skutkové tvrdenia žalobcov, že žalobcovia doposiaľ žalovanému titulom plnení na ÚZ uhradili sumu 1.215,86 eura, čo je viac práve o žalovaných 702,25 eura tým spôsobom, ako to žalobcovia podrobnejšie špecifikovali nielen v žalobe, ale aj v následnom podaní z 18.01.2016.

Tunajší súd, ako je to nepochybne žalovanému známe, vo veciach, v ktorých bol terajší žalovaný účastníkom konania, či už ako žalobca (v sporoch, v ktorých si uplatňoval voči iným spotrebiteľom nároky z obdobných ÚZ - napr. veci tunajšieho súdu sp. zn. 5C/135/2013, 5C/21/2014, 5C/36/2014, 5C/55/2014, 5C/91/2014, 5C/15/2015, atď.) alebo ako žalovaný (v spore, v ktorom ho naopak druhá zmluvná strana žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške presahujúcej výšku plnenia nad rámec skutočne poskytnutých finančných prostriedkov zo strany terajšieho žalovaného - napr. vec sp. zn. 5C/135/2013), konštatoval (stručne povedané) jednak nedostatky kontraktčného procesu pri uzatváraní úverových zmlúv a súčasne aj to, že úverové zmluvy neobsahovali všetky ZoSÚ stanovené náležitosti pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere, prečo je potrebné úver na ich podklade poskytnutý považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. S ohľadom na oba uvádzané dôvody (pre každý z nich aj samostatne) žalobcovia boli povinní vrátiť žalovanému len toľko, koľko od neho reálne obdržali titulom poskytnutého úveru, t.j. v danom prípade sumu 513,61 eura, či už pre nedostatok zákonom stanovených náležitostí ÚZ ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom v čase „uzavretia“ ÚZ, presnejšie v čase podpisu ÚZ žalovaným, ktorý ju podpísal až po podpise žalobcami

a ktorý do zmluvy následne po jej podpise žalobcami (nimi podpísanej 05.11.2012) dopĺňal ďalšie údaje, a to aj formou „Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX“ datovaného k 12.11.2012, je sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Pritom takýto následok v danom prípade je daný aj s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, keďže v ÚZ bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a to vo väzbe na tú skutočnosť, že táto bola rátaná ako keby žalovaný reálne poskytol žalobcom úver vo výške 600,- eur, hoci jeho skutočná výška bola len 513,61 eura, keď rozdiel žalovaný „započítaval“ na plnenie na základe dohody o poskytnutí služby, ktorú súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon. V prípade konštatovaného nedostatku kontraktačného procesu v súvislosti s tým, že žalovaný po podpise menil a dopĺňal ďalšie údaje do zmluvy, čo bolo aj bližšie popísané v žalobe a takéto zmeny a doplnenia žalobcovia písomne neprijali, tak s poukazom na § 44 ods. 2 veta prvá OZ, ktoré ustanovenie má kogentný charakter, predstavuje takto pozmeňovaný a dopĺňaný prejav vôle žalovaného nový návrh na uzatvorenie zmluvy, teda nie je bezvýhradnou akceptáciou návrhu žalobcov na uzatvorenie ÚZ. Takýto spôsob „kontraktácie“, ktorým k uzavretiu zmluvy nemohlo dôjsť, vymyslel práve žalovaný, keďže návrh žalobcov na uzatvorenie ÚZ majúceho charakter formulára pripravil práve žalovaný. K otázke platnosti identicky ako v súdenom prípade v ÚZ koncipovanej „Dohody o poskytnutí služby“ pod bodom 8 ÚZ, sa tunajší súd vyjadril už vo veci sp. zn. 5C/135/2013 v rozsudku z 05.05.2014 č. k. 5C/135/2013-82, v ktorom podrobne poukázal na dôvody jej absolútnej neplatnosti, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku z 29.05.2015 č. k. 8Co/54/2015-135, právoplatným dňom 09.07.2015, na ktoré dôvody súd v podrobnostiach odkazuje a obdobne tak tunajší súd učinil aj vo veci sp. zn. 5C/117/2013. Ak nedošlo k uzavretiu ÚZ, potom žalovaný mal voči žalobcom nárok na vrátenie len toho, čo skutočne poskytol podľa zásad o bezdôvodnom obohatení, čiže presne toľko, na koľko má nárok pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Pokiaľ ide o žalovaným vznesenú námietku premlčania, túto súd považuje za nedôvodnú. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej a trojročnej, poprípade v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia až 10-ročnej objektívne premlčacej dobe (§ 107 ods. 1 a 2 OZ). V prejednávanej veci žalobcovia prvú splátku úveru zaplatili v decembri 2012, kedy dňa 14.12.2012 bola splatná prvá splátka. Ak žalobu podali žalobcovia na tunajší súd dňa 11.11.2015, stalo sa tak nepochybne pred uplynutím trojročnej objektívnej premlčacej doby. Navyše dokým žalobcovia nepoukázali (nevrátili) žalovanému sumu zodpovedajúcu výške ním poskytnutého úveru 513,61 eura, čo zodpovedalo celým 15-im splátkam a prevažnej časti 16. splátky splatnej až 14.04.2014, ani nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, čiže ani ohľadne časti splátky č. 16 vo výške 31,36 eura. Len ohľadne zvyšnej sumy 0,79 eura, o ktorú po pripočítaní predchádzajúcich 15-ich splátok začala prevyšovať nimi splatená suma výšku žalovaným poskytnutých prostriedkov, mohlo zaplatením 16. splátky žalobcami a ich následnými ďalšími platbami, začať vznikáť bezdôvodné obohatenie. Je nerozhodné, že v doručenom splátkovom kalendári bolo uvedené, že v súhrnnej splátke 32,15 eura má byť zahrnutá splátka istiny len vo výške 147,29 eura a zvyšných 17,86 eura mala predstavovať splátka úveru, pretože ak žalobcovia v skutočnosti splácali na istinu viac ako na ňu malo byť platené, platiac celú výšku splátky, ale ešte celkovo nesplátili toľko, koľko predstavovala výška ich dlhu voči žalovanému, nemohol sa žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatiť. Takže najneskôr dňom, kedy žalobcovia uhradili splátku č. 16, mohlo začať vznikáť žalovanému na úkor žalobcov bezdôvodné obohatenie, a teda mohlo dôjsť k začatiu plynutia aj objektívnej premlčacej doby a teoreticky najskôr uvedeným dňom mohla začať žalobcom plynúť aj subjektívna premlčacia doba (táto môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby), ktorá taktiež do podania žaloby nemohla uplynúť. Navyše z výpovedí žalobcov vyplynulo, že žalobcovia mali získať prvé poznatky o tom, že asi niečo nie je v poriadku, až niekedy v júli 2015. S ohľadom na už uvedené však nebolo potrebné bližšie ustáľovať skutočný deň, kedy mala žalobcom začať plynúť subjektívna premlčacia doba, pretože ak by aj táto začala plynúť v najskoršom možnom čase, čiže súčasne s plynutím objektívnej premlčacej doby, táto do podania žaloby nemohla uplynúť.

S poukazom na uvedené súd žalobe ohľadne zaplatenia sumy 702,25 eura ako rozdielu medzi výškou súhrnného plnenia žalobcov (1.215,86 eura) a skutočnou výškou ich záväzku voči žalovanému (sumou 513,61 eura) vyhovel, a to titulom vrátenia (vydania) bezdôvodného obohatenia žalovaného získaného na úkor žalobcov, ktoré je žalovaný povinný s poukazom na § 451 ods. 1 OZ žalobcom vydať.

Súd s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 01.03.2012 aplikovaného s poukazom na § 10c tohto nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na čas omeškania žalovaného po 01.03.2012, priznal žalobcom voči žalovanému z časti uvedenej

istiny, a to zo sumy 571,52 eura, z ktorej si ho žalobcovia uplatnili, aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne počnúc dňom od 27.10.2015 až do jej zaplatenia. Pri ustálení počiatku vzniku omeškania, od ktorého závisela aj priznaná percentuálna výška úrokov, súd vychádzal z toho, kedy prvýkrát žalobcovia vyzvali žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo sa stalo listom z 13.10.2015, ktorý bol žalovanému doručený 19.10.2015. V danej výzve žalobcovia poskytli žalovanému lehotu na plnenie 7 dní a až od jej uplynutia (dňom 26.10.2015) mohlo nasledujúcim dňom dôjsť k vzniku omeškania žalovaného s vydaním bezdôvodného obohatenia. Obdobne ako pri nárokoch na náhradu škody je potrebné rozlišovať aj v prípade bezdôvodného obohatenia samotný vznik bezdôvodného obohatenia a čas, kedy dochádza k omeškaniu s jeho vydaním. V danom prípade žalobcovia, resp. ich zástupca nesprávne považoval samotný vznik bezdôvodného obohatenia za deň, ktorým súčasne malo dôjsť aj k vzniku omeškania s jeho vydaním a dokonca tento žiadal (vychádzajúc z dátumov splatnosti prvých 15-ich splátok) priznať aj za obdobie, za ktoré ešte ani nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného.

Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu z dôvodov uvádzaných vyššie ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že žalobcom, ktorí mali vo veci neúspech len v pomerne nepatrnej časti (len ohľadne časti uplatneného príslušenstva v podobe úrokov z omeškania), priznal voči žalovanému právo na plnú náhradu dôvodne vzniknutých a súčasne uplatnených trov. Priznané trovy v celom rozsahu pozostávajú z trov právneho zastúpenia predstavujúcich odmenu za 4 úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastupovania 11.09.2015, 2/ žaloba z 02.11.2015, 3/ vyjadrenie z 29.02.2016 k námietke miestnej nepríslušnosti a 4/ účasť na pojednávaní 23.05.2016 a jemu predchádzajúca porada zástupcu žalobcov so žalobcami (1 úkon - základná sadzba tarifnej odmeny 51,45 eura, keď za každý z úkonov 1/, 2/ a 4/ prináleží odmena vo výške základnej sadzby a za úkon 3/ vo výške 1/2-ice základnej sadzby, t.j. 25,72 eura + režijný paušál k úkonom 1/ a 2/ po 8,39 eura a k úkonom 3/ a 4/ po 8,58 eura). Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú ďalej z náhrady cestovných výdavkov vynaložených v súvislosti s účasťou právneho zástupcu žalobcov na pojednávaní na tunajšom súde dňa 23.05.2016 (cesta Košice - Dolný Kubín a späť) prostriedkami hromadnej prepravy osôb (vlak a autobus) v preukázanej a súčasne uplatnenej výške 19,46 eura, ako aj z náhrady za stratu času v súvislosti s uvedenou cestou za 17 polhodín, predstavujúcej sumu 200,20 eura (7 polhodín, 1 polhodina á 14,30 eura). Celkovo priznané trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 433,67 eura (180,07 eura odmena + 33,94 eura režijný paušál + 19,46 eura cestovné náklady + 200,20 eura náhrada za stratu času). Pri vyčíslení priznaných trov súd postupoval podľa § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), ods. 2 písm. b), § 15, § 16 ods. 3 a 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálne účinnom znení (ďalej len „vyhláška“).

Na rozdiel od právnych zástupcov žalobcov predloženého účtovania súd osobitne nepriznal odmenu za úkon špecifikovaný ako „porada (11:35-12:05)“ vo výške 1/3-iny základnej sadzby tarifnej odmeny + režijný paušál k uvedenému úkonu, keďže daný úkon trvajúci od 11.35 do 12.05 h, dokladovaný prehlásením žalobcov z 23.05.2016 bezprostredne predchádzal pojednávaniu v tejto veci, pričom čas jeho trvania po pripočítaní nielen času trvania pojednávania (od 12.30 do 13.25 h), ale dokonca aj času medzi týmito dvoma úkonmi, predstavoval v súhrne 1 hodinu a 50 minút, čiže neprekračoval čas dvoch hodín vymedzený v ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky, keď za súhrn uvedených úkonov vykonaných v rozmedzí od 11.35 do 13.25 h prináleží celková odmena ako za 1 úkon tak ako aj bola uvedená pod bodom 4/ v špecifikácii priznanej odmeny za úkony právnej služby. Žalobcom priznané trovy je žalovaný povinný s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť zástupcovi žalobcov, ktorý ich žiadal poukázať na účet číslo: Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).